

[Socialministeren]

røvelsen, ligesom den frihedsberøvede kan kræve godtgørelse for tort.

Om fremgangsmåden i forbindelse med efterprøvelse af lovligheden af en administrativ frihedsberøvelse indeholder retsplejeloven i kapitel 43 a en række særlige bestemmelser, som har til formål at gøre domstolsprøvelsen så let og omkostningsfri for den frihedsberøvede som muligt. Disse bestemmelser finder tillige anvendelse med hensyn til prøvelsen af erstatningskrav, som fremsættes af den frihedsberøvede, såfremt kravet fremsættes i forbindelse med den sag, hvorunder frihedsberøvelsens lovlighed prøves. Rejses der ikke sag efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a, skal erstatningskrav i givet fald fremsættes i forbindelse med et almindeligt civilt søgsmål.«

Jeg kan henholde mig til Justitsministeriets oplysninger.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om ændring af lov om stats-tilskud til produktudvikling.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 18/3 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Da et forslag om statstilskud til produktudvikling sidst var til behandling, gav jeg på Socialdemokratiets vegne udtryk for, at ordningen burde ændres, således at beløbsgrænsen for tilskud pr. virksomhed ophæves og det blev det enkelte projekt, tilskuddet skulle gives til. Det, der foreligger her fra ministerens side, er en imødekommelse af dette synspunkt, og derfor er vi da positivt indstillet over for det indhold, lovforslaget har på det område.

At tilskuddene, når projektet er lykkedes, skal tilbagebetales, hvis økonomien tilsiger det, kan vi også tilslutte os. Jeg forudsætter, at de beløb, der bliver tilbagebetalt, bliver i ordningen og er med til at opretholde tilskudsprocenten, altså at pengene ikke forsvinder fra ordningen.

Baggrunden for dette forslag er jo, at der skal ske en produktudvikling, og at der skal være bedre vilkår for iværksættere. Det har vi jo diskuteret nogle gange, og det er vi enige med ministeren i. Bl.a. er det nødvendigt, at eksporten – der er jo faldende eksporttal – bliver styrket, og at valutabalancen bliver forbedret. Jeg vil da godt sige, at ministerens imødekommelse af de tanker er ret beskeden. Der kunne gøres en yderligere indsats, og det har vi fra Socialdemokratiets side også tidligere peget på. Vi har nævnt spørgsmålet om oprettelse af regionale handelshuse, regionale eksportselskaber, hvor kommuner og amter sammen med private virksomheder kan gå i gang med at sætte ting i værk og lave produktudvikling for at øge afsætning og eksport.

Vi har også peget på nødvendigheden af og måske pligten for de offentlige myndigheder til at indgå i et større udviklingsarbejde eller indgå udviklingskontrakter mellem offentlige styrelser og private virksomheder. Vi vil godt efterlyse yderligere initiativer på dette område. Vi synes, der mangler en hel del, før hele det område er udnyttet fuldt ud.

Endelig vil jeg tillade mig at spørge, hvordan det går med det venture capital-selskab, som ministeren nævnte i sin redegørelse, og som skulle bestå af kapital fra ATP, Dyrtidsfonden og pensionskasser kombineret med det offentlige.

Der er altså nogle ting, som er nødvendige, hvis vi skal have den fulde iværksætterstøtte og en yderligere produktudvikling i gang. Derfor har jeg godt villet nævne disse punkter.

Flemming Hansen (KF):

Da Folketinget i 1985 behandlede loven om produktudvikling, var der enighed om formålet: at tilskynde erhvervslivet til at gennemføre en øget udviklingsindsats i danske virksomheder med henblik på at styrke landets konkurrenceevne.

Jeg synes, det fremgår tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget, at dette er lykkedes generelt set, og at der har været tale om en betydelig succes, når vi ser på loven i forhold til de små og mellemstore virksomheder.

Af det skema, der er opstillet i bemærkningerne til lovforslaget, fremgår det, at an-

[Flemming Hansen]

tallet af tilsagn er meget betydeligt, og at tilsagn og tilskud på beløb under 300.000 kr. udgør 85 pct. af de totale tilsagn. Det synes jeg er meget imponerende. Det viser, at loven har ramt den målgruppe, den havde, og det imødegår den kritik, man af og til hører: at det er de store virksomheder alene, der løber med alle pengene.

Forslaget om tilbagebetaling af beløb over 200.000 kr., hvis projektet lykkes, er helt i overensstemmelse med den opfattelse, vi i Det Konservative Folkeparti gav udtryk for, da vi diskuterede industriministerens oplæg til en dynamisk erhvervs politik. Vi er derfor glade for, at princippet om genbrug af penge hermed realiseres.

Endelig finder vi i Det Konservative Folkeparti det rigtigt at præcisere, at de iværksættere, vi har så hårdt brug for her i landet, tilgodeses ved dette lovforslag, idet deres mulighed for tilskud præciseres og formentlig også opprioriteres.

Vi kan ikke forestille os, at dette forslag ikke vil gå hurtigt igennem Folketinget, og vi skal for vort vedkommende tilsigte en hurtig udvalgsbehandling.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan støtte lovforslaget. Det har jo vist sig, at der er mange, der benytter sig af mulighederne, og at det hovedsagelig er de små og mellemstore virksomheder. Det er en klar interesse, vi må have, at få flere virksomheder i gang og få en spredning af virksomhederne rundt om i landet; de bør ikke koncentrere sig om enkelte steder.

Det er også meget vigtigt, at der er en udadvendt information til virksomhederne om de muligheder, de måtte have for at opnå tilskud. De små virksomheder bruger jo ikke deres tid til at sidde og studere alle mulige love, der åbner adgang til tilskud, og jeg må da også sige, at de vel ikke er særlig interesserede i at få et digert værk af ansøgninger at udfylde for i det hele taget at kunne komme i betragtning.

Derfor håber jeg, at de ansøgningsskemaer og -muligheder, der er, er så forenklede, at virksomhederne kan finde ud af dem.

Jeg har selv engang i sin tid søgt om EF-tilskud, og det er måske nok noget andet, men jeg måtte gå til en revisor og ofre 12.000 kr. for at få udfyldt sådan et ansøgningske-

ma. Det er vel ikke ligefrem noget, der appellerer til, at virksomhederne går i gang med at ansøge om de forskellige tilskud, der er mulighed for at få. Man sidder heller ikke inde med så stor en viden, at man kan gøre det. Gjorde man det, sad man nok ikke ude på virksomhederne og arbejdede; så sad man nok i stedet inde på nogle af de fine ministerielle kontorer, hvor man ikke skulle arbejde 60 timer om ugen. Derfor synes vi, det ville være godt, hvis det hele kunne forenkles, sådan at virksomhederne kunne gøre brug af mulighederne.

Venstre kan som sagt støtte lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Rahbæk Møller, ikke kan være til stede, skal jeg i hans sted kommentere lovforslaget.

Der er stort behov for produktudvikling, hvis Danmark skal løse sine økonomiske problemer. Derfor støtter vi også fra SFs side initiativer til stimulering af produktudvikling. Vi vil dog godt rejse det spørgsmål, om tilskud efter ansøgning er den mest effektive måde. Sandsynligheden er, at vi ville få både mere produktudvikling og en rigtigere produktudvikling, hvis vi i stedet for tilskud brugte pengene til udviklingskontrakter med udgangspunkt i den offentlige sektors indkøb eller i behov for udviklingen af renere teknologier og lign. Ligeledes burde der gives noget for at udnytte de mange projektideer, der er strandet rundt omkring i det teknologiske servicenet.

Men disse betragtninger skal naturligvis ikke afholde os fra at tage stilling til ændringer i den tilskudsordning, der faktisk eksisterer. Vi kan ubetinget støtte, at der gennemføres en ordning med tilbagebetaling af tilskud, når projektet viser sig at give overskud. Det må være nok, at staten tager risikoen; penge-gaver er der ikke brug for.

Vi er dog lidt forundrede over undergrænsen på 200.000 kr. for tilbagebetaling. Som angivet i bemærkningerne til lovforslaget ligger en meget stor del af tilskuddene under denne beløbsgrænse.

Til gengæld er vi meget skeptiske over for at fjerne bestemmelsen om, at det samlede tilskud til en enkelt virksomhed ikke må overstige 2 mill. kr. Det var jo en bestemmelse, der kom ind i 1985 for at forhindre, at

[Birthe Hansen]

store virksomheder løb med størstedelen af pengene. Det hensyn må fortsat være gældende, men vi kan da overveje en lempelse i forbindelse med tilbagebetalingsordningen, så det samlede ikketilbagebetalte tilskud til en enkelt virksomhed ikke må overstige 2 mill. kr.

Den foreslåede nye affattelse af § 3, stk. 1, vedrører en ændring, som SF fik ind i loven i 1985, og hvorefter virksomheder ikke kan få tilskud, hvis de selv har råd til at betale deres produktudvikling. Som vi læser den foreslåede affattelse, er der alene tale om en sproglig klargørelse. Hvis det er tilfældet, har vi ikke noget at indvende, men det må vi have afklaret under udvalgsarbejdet.

Efter lovforslaget kan der nu også ydes støtte til iværksættere. Det er uklart, hvad det betyder. Iværksættere har vel altid kunnet få støtte til produktudvikling ligesom andre mennesker. Kan der nu også gives tilskud til selve etableringen, eller hvad?

Jeg vil gerne føje til, at SF gerne hjælper iværksættere i gang med at etablere sig, men vi finder ikke, at etableringsstøtte hører hjemme i produktudviklingsloven. I stedet vil vi pege på de iværksættercentre, som kommunerne burde have lov til at etablere, og som SF tidligere har foreslået.

Sammenfattende skal jeg sige, at SF finder en del ubesvarede spørgsmål i forslaget. Derfor vil vi her under førstebehandlingen indskrænke os til at love et konstruktivt udvalgsarbejde.

Larsen-Ledet (RV):

Det foreliggende forslag om ændring af lov om statstilskud til produktudvikling indeholder positive elementer set fra radikal side. Vi har nogle enkelte forbehold og på et par områder betænkeligheder, som jeg vil uddybe nærmere. Men forslaget er en absolut forbedring af loven, fordi der åbnes mulighed for, at tilskud kan ydes i forbindelse med etablering af nye virksomheder.

Man kan imidlertid frygte, at iværksættere vil drukne i ordningen, sådan at de faktiske konsekvenser af at inddrage nyetableringer som en yderligere målgruppe i ordningen kan blive for små. Betingelserne for opnåelse af tilskud er jo ikke ændret, og vi ved efterhånden godt, at netop de betingelser, som stilles for opnåelse af tilskud i bl.a. denne

ordning, er det, der på forhånd afskærer flertallet af vore iværksættere.

Man kan videre diskutere det hensigtsmæssige i, at støtten til igangsættere og til etablering af nye virksomheder føres ind under en ordning, hvor iværksætterne kun er en enkelt og formodentlig lille målgruppe blandt flere, og det problem erkendes jo også i et af Industriministeriet selv udarbejdet arbejdsnotat fra 1986, hvori det siges, at de eksisterende ordninger ikke er gearret til at imødekomme iværksætterens specielle behov og problemer.

Altså må vi fra radikal side konkludere, at inddragelsen af nyetablering i ordningen er positiv under forudsætning af, at det suppleres med andre tiltag for iværksættere. Det vil sige, at denne ændring ikke må træde i stedet for egentlige selvstændige initiativer til fordel for etableringen af nye virksomheder.

Forslaget om ophævelse af grænsen på de 2 mill. kr.s tilskud pr. virksomhed dækker formentlig over et forhold, som ikke nævnes i bemærkningerne, nemlig at man har haft nogle vanskeligheder med at komme af med ordningens midler. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg kunne da spørge: har der ikke være kvalificerede ansøgninger nok? En anden måde at råde bod på dette på er som i dette lovforslag ved at åbne mulighed for, at de virksomheder, der er inde i systemet, kan søge om tilskud flere gange.

Man kan vurdere ophævelsen af grænsen på flere måder. Maksimumgrænsen på de 2 mill. kr. kan afskære meget udviklingsintensive og ekspansive virksomheder fra en ellers hensigtsmæssig og berettiget støtte, og på denne baggrund må ophævelsen betragtes som positiv. På den anden side vil jeg pege på, at netop denne situation også kan medføre, at det bliver de store, funktionsspecialiserede virksomheder, som efter ophævelsen vil tage en væsentlig større del af ordningens kage, altså virksomheder, som muligvis selv kunne have foretaget produktudviklingen. Det, jeg spørger om, er, om der kan være risiko for, at de virksomheder, der er inde i systemet i forvejen, og som taler det bureaukratiske sprog, vil få mere på bekostning af de små og nye, som ikke har rutine, erfaring eller kapacitet til at indgå i en ansøgningsprocedure.

Vi kan fra radikal side i det store og hele tilslutte os lovforslaget, men jeg er kommet

[Larsen-Ledet]

med nogle enkelte forbehold og vil senere vende tilbage til en uddybning af disse forbehold ved spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Addi Andersen (CD):

Dette lovforslag, som industriministeren har fremsat, skal ses som en hjælp til virksomheder, der har mod og lyst til at starte projekter, der har betydning for samfundet, herunder for konkurrenceevnen over for udlandet.

Centrum-Demokraterne kan tilslutte sig alle forslag fra regeringen, der er til støtte for erhvervslivet, som gerne skal have ro til at arbejde uden at være nervøst for, hvad vi nu kan finde på af mærkværdigheder herinde.

Centrum-Demokraterne mener også, det er rimeligt, at virksomheden tilbagebetaler tilskuddet, hvis det viser sig, at projektet giver et godt økonomisk overskud. Vi kan også tilslutte os, at tilbagebetaling ikke skal finde sted for de første 200.000 kr., medmindre der indtræffer særlige omstændigheder.

Industriministeren skal have tak for forslaget, som Centrum-Demokraterne kan give deres støtte og vil arbejde positivt for i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også tilslutte sig lovforslaget. Det er sådan, at produktudvikling, altså nye produkter, er en livsbetingelse for vores erhvervsliv og vore virksomheder. Det kan ikke nytte noget, at man starter en virksomhed og så går i stå, og årsagen til, at mange går nedenunder og hjem, ligger måske dybere set deri, at man ikke har sikret sig en fortsat produktudvikling. Derfor er det også vigtigt, at vi fra Folketingets side lægger umådelig stor vægt på, at mulighederne for produktudvikling er til stede, ja, at man ligefrem tilskynder til produktudvikling, da det, som andre ordførere har sagt det, vil være til meget stor gavn for vort samfund.

Vi taler jo alle sammen ikke mindst i disse dage meget om eksport og manglende eksport og om, hvad vi skal gøre, og her er så en af mulighederne; derfor er det et lovforslag, som vi sikkert alle sammen kan støtte, når vi har drøftet det i udvalget, men vi vil lægge meget stor vægt på, at vi også får det hurtigt igennem.

Jeg tror også, det er en god ordning, at man betaler tilbage, sådan at der stadig kan være nogle penge at arbejde med. Så kan man diskutere, om grænsen skal være det ene eller det andet sted, og når man har fundet den grænse, man har her, er det vel efter nøje overvejelse en, som vil være hensigtsmæssig. Men man kan måske også diskutere i udvalget, om det er her eller et andet sted, den skal være.

Kristeligt Folkeparti er meget positivt over for lovforslaget og håber, vi hurtigt kan få det igennem.

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det er lidt svært at få øje på det, regeringen gang efter gang kalder den dynamiske erhvervs politik. Vi har under denne regering set, at først forhøjede man selskabsskatterne med 25 pct., man hev altså penge direkte ud af de produktive virksomheder, vel at mærke de virksomheder, der havde et overskud, og som det gik godt for. Vi har set, hvordan man først vedtog en karensdag og siden hen ophævede den igen. Vi har set, hvilke store merudgifter der er blevet pålagt erhvervsvirksomhederne ved, at sygedagpengeordningen er blevet lavet om. Vi har set, hvorledes skatterne er steget, og det er bl.a. medvirkende til, at vi nu har fået nogle ovenkomstmæssige aftaler, som også vil forringe erhvervsvirksomhedernes konkurrenceevne. Sådan kunne der nævnes en lang, lang række tilfælde, hvor regeringen har hevet penge direkte ud af produktionen og ind i skatteministerens kasse. Det er absolut noget, der har været med til at skade hele vores erhvervsliv og først og fremmest naturligvis de eksportkonkurrerende virksomheder, og nu kommer regeringen så med et lovforslag om, at man i den anden ende skal til at give støtte.

Fremskridtspartiet er da helt enig i, at vi selvfølgelig skal forsøge at skabe et langt, langt bedre erhvervsklima end det, der findes i dag, men vi tror ikke på den filosofi først at tage penge ud af de produktive virksomheder og bagefter dele dem ud som sådan nogle klatskilling til dem, der mere eller mindre tilfældigt er så heldige at opnå tilskud under en eller anden form.

Vi har gennem årene fået henvendelser fra mange, som har søgt tilskud, både de tilskud,

[Dohrmann]

vi her taler om, og andre. Mange af dem har fået afslag, og i nogle tilfælde har det sikkert været berettiget, men det må være meget, meget svært at sidde udenfor og vurdere, hvad der egentlig er mulighed for at producere. Det mener vi erhvervslivet er langt, langt bedre i stand til selv. Vi mener også, at når nogle starter det ene eller det andet, er det sundt og godt for dem, at der er en vis personlig risiko.

Lad mig lige i den forbindelse nævne, at nogle af de største og bedste virksomheder, vi har herhjemme, vel alene er skabt ved en personlig indsats og med en personlig risiko, og de har altså ganske naturligt vokset sig store og er blevet til det, de er i dag.

Men som sagt tror vi mere på det personlige initiativ, end vi tror på, at staten skal gå rundt og drysse nogle tilskud ud hist og pist. Lad os skabe nogle bedre vilkår, og lad os få afskaffet alle de mærkværdige socialordninger, eller hvad man nu kalder dem.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Når man lytter til hr. Dohrmann, kunne man få det indtryk, at regeringens dynamiske erhvervspolitik er en erhvervspolitik, som er baseret på tilskud. Jeg vil gerne her understrege, at hvis det er opfattelsen, så har man uden briller læst de redegørelser og de tiltag, som regeringen er kommet med.

Det er netop ikke en tilskudspolitik. Jeg skal ikke komme med lange udredninger om den dynamiske erhvervspolitik, for jeg har netop her i Tinget haft lejlighed til først at fremlægge den industripolitiske redegørelse og regeringens handlingsprogram for byerhvervene og dernæst den turistspolitiske redegørelse og et dertil hørende handlingsprogram. De er til rådighed for såvel Tingets medlemmer som alle andre, og heri vil man meget tydeligt kunne se, hvad regeringens hensigt er med indholdet af den dynamiske erhvervspolitik. Og det er ikke tilskudspolitik. Det er det bl.a. ikke, fordi vi i de tilfælde, hvor vi er villige til at hjælpe virksomheder ved at give en tilskyndelse til at igangsætte initiativer, der ellers ikke blev sat i gang, netop forlanger – således som netop dette lovforslag er udtryk for – at pengene kommer tilbage til statskassen og bliver genanvendt, når der er tale om projekter, der får succes. Og netop dette lovforslag går jo bort-

set fra noget modernisering ud på at indføre denne praksis inden for produktudviklingen.

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse, lovforslaget har fået, og skal bare komme med et par enkelte bemærkninger.

Flere, bl.a. hr. Svend Heiselberg, har været inde på det problem, som jeg fuldt ud erkender eksisterer inden for en lang række af de offentlige systemer, at ansøgninger og bureaukrati er overvældende for mange af dem, der henvender sig vedrørende disse ordninger. Jeg vil gerne give det tilsagn, at jeg også på dette område vil søge at finde frem til at forenkle den administrative praksis og nedbringe bureaukratiet, således at dette ikke i sig selv er uoverstigeligt for de virksomheder, som gerne vil søge ind i disse ordninger.

Flere har været inde på, at denne ordning henvender sig til iværksættere som så mange af vore andre ordninger, men hr. Larsen-Ledet udtrykte ængstelse for, hvorvidt det kunne være ensbetydende med, at man toned ned på andre områder. Hertil vil jeg gerne sige, at det slet ikke er tilfældet, og jeg kan oplyse, at jeg har anmodet Teknologistyrelsen om at fremkomme med et samlet oplæg vedrørende regeringens indsats for iværksættere.

Dette oplæg vil komme i april måned og vil nøjagtigt tilkendegive den række af indsatsområder, regeringen prøver at dyrke med henblik på at få sat yderligere gang i den store mængde af initiativtagere, vi har i dette land, og som gerne vil i gang med egen virksomhed. Dem skal vi prøve at gøre det lettere for, og her er der en lang række områder, hvor vi gerne vil hjælpe til.

Lad mig dernæst sige om det punkt, som har været nævnt, nemlig grænsen på de 2 mill. kr., som nu bliver sløffet, at jeg ikke på nogen måde mener, at dette har nogen negativ virkning i henseende til, at mindre virksomheder skulle blive presset ud. Jeg føler mig overbevist om, at vi ved at fjerne denne grænse kan få en række initiativer med, som vi ellers måtte udelukke. Men som vi samtidig kan få pengene tilbage fra, da jeg føler, at en lang række af disse initiativer vil føre til succes.

Jeg skal naturligvis sikre mig, at der ikke bliver tale om dominans for så vidt angår de store virksomheder på de små virksomheders bekostning.

Dohrmann (FP):

Vil industriministeren virkelig påstå, at det er særlig erhvervsdynamisk først at forhøje selskabsskatterne, altså trække penge fra, stjæle penge op af lommen på de virksomheder, det går godt for, som har en produktion, og som har forstået virkelig at sætte gang i tingene, for bagefter at dele dem ud til nogle højst tvivlsomme projekter? For det er rigtigt, som der står i bemærkningerne, at det skal vurderes, og at det er et skøn, osv. Mener ministeren virkelig, at det er god erhvervs politik at stjæle penge fra dem, det går godt for, og bagefter dele dem ud som klat-skillinger til nogle yderst tvivlsomme – i mange tilfælde i hvert fald – projekter?

Jeg vil godt nævne en enkelt ting. Det ligger ganske vist nogle år tilbage; det var i 1970'erne, dengang man temmelig kraftigt diskuterede energibesparende foranstaltninger. Da kunne virksomhederne ved at søge få tilskud til forskning i energibesparelser osv.

Et stort firma som Danfoss, som jeg er helt sikker på havde store muligheder for at opnå de tilskud – hvad gjorde det, belært af erfaringer? Det byggede sine egne huse, og det veg langt, langt uden om alt, hvad der hed tilskud. Begrundelsen var simpelt hen, at når man kom ind i en sådan ordning, der var så bureaukratisk og så tidkrævende, gik det, man kunne tage hjem i tilskud, faktisk op i bureaukrati og det hele.

Derfor synes jeg ikke, at dette er noget, hvor man kan slå sig for brystet, al den stund pengene stadig væk skal hentes i de virksomheder, der har et overskud, og dem er der da heldigvis nogle stykker af endnu. Hvis man bliver ved med den udgiftskrævende politik, skal man nok få dem kvalt.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil blot sige industriministeren tak for tilsagnet om at forsøge at forenkle ansøgningerne. Jeg er helt sikker på og også helt tryk ved, at industriministeren har alle forudsætninger for at kunne forenkle de ansøgninger, og jeg ved, at det vil hjælpe mange af de mindre erhvervsdrivende, når de skal søge om de mulige bevillinger. Tak herfor!

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Det kan godt være, jeg overhørte det eller slet ikke hørte industriministeren svare på et af de spørgsmål, jeg stillede. Det gik på iværksættere, der ligesom andre mennesker altid har kunnet få støtte til produktudvikling. Kan der nu også gives tilskud til selve etableringen? Det er muligt, at ministeren har svaret på det, men så har jeg altså ikke hørt det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. og lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskat). (Ophævelse i utide m.v. og efterbeskatning af fræflyttere m.v).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 18/3 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Stavad (S):**

Det forslag, vi her har til behandling, er det sidste lovforslag i den omfattende pakke, som skal forsøge at bekæmpe skatteflugt, og som skatteministeren bebudede, allerede da vi havde de øvrige lovforslag til behandling.

Forslaget betyder, at vi nu får mulighed for at efterbeskatte personer, der har indbetalt ekstraordinært store beløb eller via arbejdsgiverordninger har fået indbetalt ekstraordinært store beløb umiddelbart forud for